

Arrest

nr. 129 042 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / II

In zake: X - X,
Beiden handelend in eigen naam en als wettelijk vertegenwoordigers van hun
minderjarige kinderen X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en
Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van
Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Macedonische nationaliteit te zijn, in eigen naam en in hun hoedanigheid als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, Xen X, op 19 maart 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 13 februari 2014 van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt, en van de beslissingen van 13 februari 2014 van diezelfde gemachtigde houdende het opleggen van een inreisverbod.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 mei 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRERE, die loco advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDI, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De eerste bestreden beslissing, waarmee een aanvraag om medische regularisatie op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet onontvankelijk wordt verklaard, luidt als volgt:

"Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 14.01.2014 bij

onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

1. VOOR WAT BETREFT A.E.

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 05.11.2013 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 26.05.2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 26.05.2010 (zie bevestiging arts dd.10.02.2014 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 05.11.2013 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012).

Gelieve eveneens bijgevoegde gesloten omslag aan A.E. te willen overhandigen.

GELIEVE ONDER GEEN BEDING DEZE BESLISSING TE BETEKENEN AAN A.E. ZONDER DE BIJGEVOEGDE GESLOTEN OMSLAG.

2. VOOR WAT BETREFT A.K.

Artikel 9ter §3 - 3° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen; het standaard medisch getuigschrift werd niet voorgelegd bij de aanvraag

Inderdaad maakt betrokkene in zijn aanvraag 9ter dd. 14.01.2013 een medisch getuigschrift over. Dit medisch getuigschrift is echter niet opgesteld conform het model vereist door Art.9ter §1 van de wet van 15.12.1980 en gepubliceerd in bijlage bij het KB van 24.01.2011 tot wijziging van het KB van 17.05.2007; bovendien werd geen enkel ander medisch getuigschrift voorgelegd dat werd opgesteld conform het model van dit standaardgetuigschrift. De aanvraag werd ingediend op xx.xx.xxxx, dus na de invoegingtreding op 29.01.2011 van het KB van 24.01.2011, en kan bijgevolg niet anders dan onontvankelijk worden verklaard overeenkomstig art.9ter §3-3° van de wet van 15.12.1980, gezien het standaardmodel medisch getuigschrift niet samen met de initiële aanvraag werd overgemaakt (Arrest 70 753 RW dd. 28.11.2011 en Arrest 214.351 RvS dd. 30.06.2011)."

1.2. Met de tweede en derde bestreden beslissing werd aan de verzoekende partijen een inreisverbod opgelegd voor drie jaar. Dit zijn de tweede en derde bestreden beslissing. Deze beslissingen werden luidens de gegevens van het administratief dossier ingetrokken op 27 maart 2014.

2. Over de ontvankelijkheid

De tweede en derde bestreden beslissing houdende het opleggen van een inreisverbod werden ingetrokken op 27 maart 2014. Deze intrekking heeft tot gevolg dat de thans aangevochten akten met retroactieve kracht uit het rechtsverkeer verdwijnen en dus geacht worden nooit te hebben bestaan. De intrekking van deze bestreden beslissingen ontnemt per definitie het voorwerp aan het annulatieberoep

in zoverre het er tegen is gericht. Het beroep tot nietigverklaring is in zoverre derhalve zonder voorwerp en dient te worden verworpen.

3. Onderzoek van het beroep in zoverre het is gericht tegen de beslissing houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

3.1. Het eerste middel, en meteen ook het enige dat is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, is gestoeld op de schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van artikel 62 van diezelfde wet, van de materiële en formele motiveringsplicht, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de zorgvuldigheidsplicht. Verzoekers verwijten de verwerende partij ook een manifeste beoordelingsfout.

Het middel wordt uiteengezet als volgt:

“5.1.1.

Overeenkomstig artikel 62 van de Vreemdelingenwet moeten alle administratieve beslissingen met redenen omkleed worden.

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 bepalen dat de bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd en dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende moet zijn.

De Dienst Vreemdelingenzaken is heel summier in haar motivering van de bestreden beslissing. Voor wat betreft de ingeroepen medische problematiek van de tweede verzoekster, wordt er enkel gesteld dat het medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de tweede verzoekster bevestigt, en dat op deze gezondheidstoestand reeds uitgebreid werd ingegaan in een eerdere beslissing.

Voor wat betreft de ingeroepen medische problematiek van de eerste verzoeker, wordt gesteld dat het getuigschrift die werd voorgelegd niet voldoet aan de wettelijke vereisten.

5.1.2.

a)

De verzoekers hebben bij hun huidige aanvraag recente medische getuigschriften voorgelegd in dewelke de actuele gezondheidstoestand van de verzoekers op uitgebreide wijze wordt omschreven.

De ernstige medische situatie van de tweede verzoekster blijft aanhouden en een adequate behandeling zal levenslang noodzakelijk zijn.

Het aanhoudende karakter en de schijnbaar verslechterde situatie van de medische aandoening én de levenslange nood aan opvolging en behandeling maken nieuwe elementen uit ten opzichte van de eerdere aanvraag tot machtiging tot verblijf van de verzoekers.

De Dienst Vreemdelingenzaken negeert echter dit nieuw element. De Dienst Vreemdelingenzaken neemt dit niet in overweging, motiveert niet waarom dit element, het persisterende karakter van de ernstige aandoening, de eerdere bevindingen niet zouden kunnen weerleggen.

Ook het advies van de arts-adviseur is op dit vlak ontoereikend. Het oordeel van de arts-adviseur is een prima facie oordeel, een werkelijk oordeel ten gronde kan het bezwaarlijk genoemd worden.

b)

Daarnaast dient gewezen te worden op het feit dat de eerdere beslissing waarvan sprake is in de bestreden beslissing, nog niet definitief is. Tegen de beslissing dd. 05/11/2013 werd immers een beroep tot nietigverklaring ingediend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Deze beroepsprocedure is nog steeds hangende.

In het kader van deze beroepsprocedure werd geargumenteed dat de noodzakelijke medische zorgen voor de verzoekers absoluut niet toegankelijk zullen zijn.

De verzoekers zullen levenslang opvolging en behandeling nodig hebben voor hun ernstige aandoeningen.

De argumentatie uiteengezet in de beroepsprocedure toont aan dat de verzoekers deze opvolging en behandeling niet zullen kunnen bekomen in Macedonië, in haar hoedanigheid van Rom, en aangezien de verzoekers de hoge kostprijs op relatief korte termijn niet meer zullen kunnen betalen.

5.1.3.

Er kan verwezen worden naar een eerder arrest van uw Raad.

"En l'espèce, il y a lieu d'observer que la décision repose sur le constat que les éléments présentés à l'appui de la demande d'autorisation de séjour fondée sur l'article 9ter actuelle ont déjà fait l'objet d'une précédente demande pour laquelle une décision d'irrecevabilité a été prise en date du 16 janvier 2008 en application de l'article 9ter, §3 de la loi du 15 décembre 1980. Or, la demande actuelle contenait en plus de deux certificats médicaux déjà présents lors de la demande précédente, une attestation d'un psychologue faisant état de la dimension psychologique suite aux traumatismes et séquelles subis par

l'enfant des requérants et du soutien nécessaire de la famille à ce dernier. Le Conseil n'aperçoit pas dans la motivation de la décision attaquée de prise en considération de cet élément essentiel de l'état de malade au sens large présenté par la partie requérante et estime se faisant que la décision est inadéquatement et insuffisamment motivée.

A défaut pour l'acte attaqué de préciser pour quelles raisons ce document et ces éléments ne sont pas jugés suffisants, la motivation de la décision litigieuse ne peut être considérée comme adéquate. Le moyen en ce qu'il est pris de la violation des articles 2 et 3 de la loi du 29 juillet 1991 sur la motivation formelle des actes administratifs est fondé."

(Zie arrest n° 34 923 gewezen op datum van 27 november 2009 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen)

In casu heeft de Dienst Vreemdelingenzaken tevens de formele motiveringsplicht geschonden door niet te preciseren waarom de nieuwe elementen niet in overweging worden genomen, noch beoordeeld worden.

De Dienst Vreemdelingenzaken dient een beslissing te nemen op basis van alle relevante gegevens die zich in het dossier bevinden.

Alle elementen dienen in overweging genomen te worden.

Iedere administratieve beslissing moet geschraagd zijn door draagkrachtige motieven en een zorgvuldige afweging van de beschikbare elementen in het administratief dossier.

De bestreden beslissing steunt echter niet op een correcte feitenvinding, door een aantal belangrijke elementen - in casu informatie omtrent het persisterende karakter van de aandoening en omtrent de financiële ontoegankelijkheid van de behandelingen in land van herkomst - buiten beschouwing te laten. De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de eerste bestreden beslissing zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht geschonden.

De eerste bestreden beslissing die genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient derhalve vernietigd te worden. "

3.2. In eerste instantie moet worden vastgesteld dat luidens de bewoordingen van het verzoekschrift de verzoekers zich slechts richten tegen het weigeringsmotief aangaande de beoordeling van de aanvraag in zoverre die werd ingediend door tweede verzoekster. Het motief aangaande eerste verzoeker werd weliswaar geciteerd, doch verder volledig ongemoeid gelaten.

3.3. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen, en dat op een "afdoende" wijze. Het afdoende karakter van de motivering betekent dat de motivering pertinent moet zijn, dit wil zeggen dat ze duidelijk met de beslissing te maken moet hebben, en dat ze draagkrachtig moet zijn, dit wil zeggen dat de aangehaalde redenen moeten volstaan om de beslissing te dragen. De belangrijkste bestaansredenen van de motiveringsplicht, zoals die wordt opgelegd door de voormelde wet van 29 juli 1991, bestaat erin dat de betrokkene in de hem aanbelangende beslissing zelf de motieven moet kunnen aantreffen op grond waarvan ze werd genomen, derwijze dat blijkt, of minstens kan worden nagegaan of de overheid is uitgegaan van gegevens die in rechte en in feite juist zijn, of zij die gegevens correct heeft beoordeeld, en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar beslissing is kunnen komen, opdat de betrokkene met kennis van zaken zou kunnen uitmaken of het aangewezen is de beslissing met een annulatieberoep te bestrijden (RvS 18 januari 2010, nr. 199.583, Staelens). De plicht tot formeel motiveren wordt ook opgelegd in artikel 62 van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers betogen dienaangaande dat de verwerende partij de formele motiveringsplicht heeft geschonden door niet te preciseren waarom de nieuwe elementen niet in overweging worden genomen. Zij stellen dat het aanhoudende karakter en de schijnbaar verslechterde situatie van de medische aandoening en de levenslange nood aan opvolging en behandeling nieuwe elementen uitmaken ten opzichte van de eerdere aanvraag en dat noch de bestreden beslissing, noch het advies van de arts-adviseur hieromtrent toereikend zijn gemotiveerd.

De bestreden beslissing steunt op de toepassing van artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel luidt als volgt:

"§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het

kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

Uit deze bepaling blijkt dat de gemachtigde een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk dient te verklaren indien de elementen die worden ingeroepen ter onderbouwing van de machtigingsaanvraag overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet voorheen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag in toepassing van deze wetsbepaling. De bedoeling van de wetgever is redelijkerwijze te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen.

In de thans bestreden beslissing wordt verwezen naar artikel 9ter, § 3, 5° van de Vreemdelingenwet en naar het feit dat op 5 november 2013 door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen werd aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf van 26 mei 2010, dat verzoekster in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voorlegt waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag, dat het voorgelegde medisch getuigschrift slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene bevestigt en dat in de beslissing van 5 november 2013 reeds uitgebreid werd ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene werd onderzocht. Derhalve is wel degelijk gemotiveerd om welke redenen de verwerende partij van oordeel is dat de aanvraag in hoofde van verzoekster onontvankelijk is. Zij voldoet daarmee aan de hierboven geschetste doelstellingen van de formele motiveringsplicht, die overigens niet oplegt dat de motieven van de motieven zouden moeten worden gemotiveerd. Een schending ervan is dan ook niet aannemelijk gemaakt.

Verzoekers geven verder te kennen het niet eens te zijn met het oordeel van de verwerende partij dat geen nieuwe elementen werden bijgebracht. Zij verwijzen naar de bijgebrachte informatie omtrent het persisterende karakter van de aandoening en de financiële ontoegankelijkheid in het land van herkomst.

In de beslissing van 5 november 2013, volgend op de door de verzoekers ingediende aanvraag van 26 mei 2010, werd in essentie geoordeeld, in hoofde van beide verzoekers dat *“het aangehaalde medisch probleem [...] niet [kan] worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen”*. Deze beslissing werd gesteund op de adviezen van de arts-adviseur waarin die voor beide verzoekers stelde, na de aandoeningen te hebben onderzocht en na te hebben vastgesteld dat de noodzakelijke behandelingen beschikbaar en toegankelijk zijn *“dat de aandoening, hoewel dit kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico zou kunnen inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar en toegankelijk is in Macedonië.”* Het beroep dat door verzoekers werd ingediend tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 129 040 van 10 september 2014 in de zaak 144 555, zodat verzoekers er geen belang bij hebben te duiden op het feit dat dit beroep nog niet zou zijn beoordeeld.

Door nu louter te verwijzen naar “het persisterende karakter van de aandoening”, tonen verzoekers geenszins aan dat in de thans bestreden beslissing ten onrechte, in strijd met de stukken van het dossier, op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met de gehanteerde rechtsgrond, zou zijn gesteld dat het voorgelegde getuigschrift slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt.

Ook het feit dat nieuwe informatie zou zijn aangeleverd over de financiële toegankelijkheid van de gezondheidsbehandelingen in Macedonië, doet geen afbreuk aan het hiervoor gestelde: nu reeds werd vastgesteld dat verzoekers niet aannemelijk hebben gemaakt dat tweede verzoekster zich niet zou baseren op dezelfde -persisterende- aandoeningen bij het indienen van de onderhavige aanvraag, kunnen zij deze meest recente aanvraag evenmin hanteren om de beoordeling van de beschikbaarheid en toegankelijkheid in de beslissing van 5 november 2013 in een ander daglicht te stellen. Daar anders over denken zou volledig indruisen tegen de geest van artikel 9ter, § 3, 5°, dat, zoals reeds gesteld, tot doel heeft te verhinderen dat aanvragen om machtiging tot verblijf om medische redenen *ad infinitum* worden ingeroepen, laat staan dat ze zouden worden ingediend als een verdoken beroep tegen reeds definitief in het rechtsverkeer aanwezige administratieve rechtshandelingen zoals de beslissing van 5 november 2013.

Een schending van de formele motiveringsplicht, van de zorgvuldigheidsplicht of van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet is dan ook geenszins aannemelijk gemaakt. Een manifeste beoordelingsfout is evenmin aan de oppervlakte gekomen.

Het middel is in geen van zijn onderdelen gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. WIJNANTS